

7. Уваркина О. В. Формування комунікативної культури студентів вищих медичних закладів освіти в процесі вивчення психолого-педагогічних дисциплін: автореф. дис. ... канд. пед. наук : 13.00.04. Київ, 2006. 22 с.

8. Фастівець А. Генеза та сучасний стан професійної підготовки майбутнього фахівця з фізичної терапії та ерготерапії у системі вищої освіти України. *Педагогічні науки*. 2021. № 77. С. 49–54.

9. Чепурка О. Сутність поняття «професійна підготовка майбутніх фахівців з фізичної реабілітації» в контексті сучасної освітньої парадигми. *Інноватика у вихованні*. 2020. Вип. 12. С. 285–293.

DOI <https://doi.org/10.30525/978-9934-26-228-9-21>

TRAINING TECHNOLOGIES AS A MEANS OF IMPROVING THE SPECIALIST'S COMMUNICATIVE COMPETENCE

ТРЕНІНГОВІ ТЕХНОЛОГІЇ ЯК ЗАСІБ ПІДВИЩЕННЯ КОМУНІКАТИВНОЇ КОМПЕТЕНТНОСТІ СПЕЦІАЛІСТА

Kazmirichena-Faidenko O. S.

*Teacher of Psychological
and Pedagogical Disciplines
Communal Institution of Higher Education
"Vinnytsia Humanitarian and
Pedagogical College"
Vinnytsia, Ukraine*

Казьміришена-Файденко О. С.

*викладач психолого-педагогічних
дисциплін
Комунальний заклад вищої освіти
«Вінницький гуманітарно-педагогічний
коледж»
м. Вінниця, Україна*

Значна частина сучасних професій вимагає від фахівця володіння комунікативною компетентністю, адже саме вона є необхідною передумовою їх професійної діяльності. За рахунок правильної організації спілкування покращуються результати діяльності, створюється сприятливий для роботи психологічний клімат.

Ефективним засобом підвищення комунікативної компетентності є тренінгові технології. Своєю ефективністю, конфіденційністю, внутрішньою відкритістю, рефлексією тренінг приваблює всіх учасників, оскільки вони одержують підготовку, що відповідає вимогам сучасного життя. В тренінгах відбувається розвиток особистості, формування комунікативних умінь та навичок, засвоєння міжособистісної взаємодії, формування навичок самопізнання й саморозвитку.

Поняття «психологічний тренінг», ввів М. Форверг. В 1982 році вийшла перша фундаментальна наукова праця Л.А. Петровської, присвячена теоретичним і методичним аспектам психологічного тренінгу.

Навчання під час тренінгу дає можливість унікального спілкування, сприяє формуванню навичок співпраці, відкриває нові перспективи. Тренінг дає не лише специфічні знання та навички з окресленої проблематики, а й допомагає змінити неконструктивне ставлення до них людей на ефективну модель співробітництва.

Тренінгові технології сприяють набуттю учасниками нових професійних навичок та умінь; формуванню навичок співпраці, засад толерантності шляхом визначення межі власної терпимості та поваги до прав і свобод інших людей; опануванню новими технологіями в професійній діяльності, сфері; зменшенню небажаних проявів моделей соціально неприйнятної поведінки, стилю неефективного спілкування, особливостей реагування; зміні стереотипів, поглядів на проблему, процес навчання; підвищенню вміння позитивного ставлення до себе, до життя;

Успішність тренінгових занять залежить від успішної реалізації принципів роботи групи, а саме: активності учасників, дослідницької, творчої позиції учасників, об'єктивації поведінки, зворотнього зв'язку, оптимізації пізнавальних процесів, партнерського спілкування.

До найважливіших тренінгових методів належать: групова дискусія, ігрові методи, методи, що орієнтовані на розвиток соціальної перцепції, методи тілесно-орієнтованої психотерапії, медитативні техніки, міні-лекції, презентації, мозковий штурм, ситуаційні вправи, аналіз критичних випадків, рольова гра.

Кожен із перерахованих методів дає свої позитивні результати, оскільки дозволяє учасникам, розкрити та зрозуміти себе і оточуючих.

Отже, психологічні тренінги, спрямовані на покращення комунікативної компетентності є ефективним методом підготовки фахівців до професійної діяльності. Вони сприяють розширенню можливостей встановлення контакту в комунікативних ситуаціях, відпрацюванню навичок розуміння інших людей, себе, а також взаємин між учасниками спілкування, опануванню навичок ефективного слухання, активізації процесу самопізнання та самоактуалізації спеціалістів.

Література:

1. Бачков И. В. Основы технологии группового тренинга / И. В. Бачков – М.: Изд-во «Ось», 2000. – 224 с.
2. Жуков Ю.М., Петровская Л. А. Диагностика и развитие компетентности в общении / Ю. М. Жуков – М.: МГУ, 1990. – 104 с.
3. Сидоренко Е. В. Тренинг коммуникативной компетентности в деловом взаимодействии / Е. В. Сидоренко – СПб: Речь, 2002. – 208 с.